

Jak staříček propásl nástup do Nového roku

Byl podvečer Silvestra 2012. Už od setmění venku řádila kanonáda petard a ohňostrojů. Snad proto, že se lidem stýskalo po dopravním kraválu všedních dnů.

Možná byla důvodem radosti skutečnost, že se nedostavil Konec světa, který falešní proroci stanovili na 21. prosince 2012, a na kterém si přičinlivá media přihřívala svou polívčičku a ve filmech americké provenience se předháněla v líčení, jakým způsobem tato událost nastane. Třeba to bylo jen vyjádření úlevy z napětí nad skončeným rokem politických tanečků a kotrmelců v naší malé zemičce. Dost pravděpodobná je i možnost vyjádření si vlastního ega tím, kolik si může někdo dovolit vyhodit peněz do luftu, obzvlášť v době, kdy vláda mluví o potřebě šetřit a chybějící miliardy v kase se snaží řešit okrádáním nejchudších a vybíráním korunek do kasiček na náměstích.

Blížila se půlnoc a přelom ze Silvestra do Nového roku. Stažené rolety u Čtvrtinů částečně tlumily hluk, takže obyvatelé domku prožívali tyto události v poklidu tím, že konzumovali televizní zábavu, a aby byla lépe stravitelná, prokládali ji občasným zdřimnutím. „Staříku, za chvíli bude půlnoc a ty si tu spíš jak medvěd v zimě!“ Zalomcovala staříkem babka, která se právě vzbudila. „No, ať si je! Co s tím nadělám! Kvůli tobě sa čas nezastaví.“ odpověděl nevrle rozespalý stařík. „To vím takéj, ale blíží sa půlnoc a patří sa připít si do nového roku,“ připomněla mu důvod nočního buditčku.

Stařík sice brblal cosi o tom, že zrovna ona, která ho velice nerada vidí s flaškou v ruce, jej nutí do povinného pití. Nakonec uznal její zvyklostní důvody a začal se shánět po láhvi sektu. Když nic nenašel, obrátil se o pomoc k svojí polovičce: „Kdes prosím ťa pochránila tu flašku, co sa už měsíc posmetluje ve špajsce.“ „Já?? Já sem ju nikde nedala, ale tys ju už ráno strčil do lednice, prěj že sa taková věc má piť pořádně vychlazená. Včil děláš, že o ničem nevíš, nebo si s tů sklerózú na tom tak zle?“, skoro se urazila stará Čtvrtinka.

Stařík mezitím našel omrznutou láhev se sektem a snažil se ji otevřít. Protože tento typ láhve má poněkud jiný uzávěr než flašky s jeho oblíbenou domácí slivovicí, a od loňského roku už postup při otevírání zapomněl, musel si na pomoc donést kleště kombinačky. Při manipulaci s chladným předmětem se v něm probudil podmíněný reflex, který v něm při ochlazení, vyvolával nutnost odpustit provozní kapaliny, aby nedošlo k jejich zamrznutí. Samozřejmě nezůstalo jenom při tom a nešťastník přišel z místnůstky, kterou musel urychleně navštívit, až v následujícím roce, když už v televizi hráli konec hymny.

„Tož to sa může podařit' enem tobě! Pros... příchod nového roku a přijít' z těch končin až v dalším roce!“ Naoko se zlobila babka, které se podařilo mezitím otevřít jiné víno.

Připili si na zdraví a poděkovali za uplynulý rok, který byl divný - ale byl. Protože jsou to lidé starší, kteří už od života velké zázraky nečekají, popřáli si, aby příští rok nebyl alespoň horší než uplynulý. Co víc může obyčejný člověk chtít? Nakonec se staříkovi podařilo otevřít i sekt a tak u Čtvrtinů definitivně přivítali nový rok podle novějšího zvyku bublinkami. Aspoň stařík nebude mít starost, že se ta dobrota ve flašce zkazí, nebo přijde k jiné úhoně.

Tož, aj tak sa móže!

Jan Surý